

heds=Forflag fremkom. Dertil svarede imidlertid den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich), at der i disse Udtalelser om det Spandeste Troesfriheds=Forflag fandtes saamange Urigtigheder, „at jeg,“ sagde sidstnævnte ærede Rigsdagsmand, „for mit Vedkommende har vanskelig ved at begribe, at de ikke tildeels vare vitterlige.“ Jeg turde maaskee lade dette være Svar nok til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (D. Müller), thi jeg haaber, at det Svar fra den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) vil have langt større Betydning for ham end noget Svar, jeg kunde give. Det omtalte Anstød hænger nøie sammen med den Opfattelse, at Forflaget vil affstafte den kirkelige Biesse, men Enhver, der har læst Forflaget igjennem og kan læse Dansk, veed, at en saadan Bestyrelse er saa uærlig, som den vel kan være, og derfor er jeg ogsaa overbevist om, at hverken den ærede Rigsdagsmand eller nogen anden alvorlig Mand vil fremsføre den mod mit Forflag. Den behøver heller ikke at fremsføres; thi den ærede Rigsdagsmand talte meget om, at medens Forflaget vilde vække Anstød alle Steder, vilde det dog navnlig vække Anstød hos Kvindeskønnet; det er ret betegnende, at han talte om Kvindeskønnet, om Kvinder, ligetil han kom til en Ytring, der løb saaledes: „de emanciperede Fruentimmers Bifald overlades til Forlagsstilleren.“ Da han kom til at tænke paa Muligheden af, at der dog kunde være Kvinder, der gik ind paa Forflaget, vare disse Kvinder ikke længere Kvinder for ham; thi den Bencævnelse, han hele Tiden havde brugt, kastede han bort og gav os det tydske, det kaudervelfste Ord Fruentimmer istedetfor; dog det var ikke engang nok, men det skulde endog strax være emanciperede Fruentimmer. Naar man kommer med en saadan Ytring, saa bilder man sig ind, om ikke heelt saa dog halvt, at have vundet Seiren, eller idetmindste kunde det see ud, som om man ved en Ytring af den Natur vilde sikke sig Seiren. Jeg skal vel være mig for at sige, at denne Ytring af den ærede Rigsdagsmand var underfundig, at den viste Mangel paa Ærlighed; nei, paa ingen Maade, jeg skal ikke gjen tage det, men hvad jeg derimod maa tillade

mig at sige, er, at den forekommer mig mindre ridderlig.

Vi hørte igaar, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh) sagde, at Forflaget medførte afsluttelig Tvang; denne Erklæring var allerede for længe siden afgiven af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (D. Müller), og den gjentoges fra en Mængde forskjellige Steder. Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) kalder Forflaget en Tvangslø, som kommer til os i Frihedens Navn. Den ærede Kirke- og Underviisningsminister siger, at det under Navn af Frihed medfører en utaalelig Tvang, den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 4de Valgkreds (Kraiberg) siger, at Forflaget sammenblander Frihed og Tvang, og der er desforuden fremkommet mange Ytringer af den Art. Paa dem alle kan jeg kortelig svare: giv os et Forflag, der medfører mindre Tvang og mere Frihed, saa skal jeg ikke alene øieblikkelig gaae ind derpaa, men endog rive mit eget Forflag istykker. Det kan ikke Andet end glæde mig, at det, man har at fremsføre mod mit Forflag, er, at det har formegen Tvang; ere de Herrer inderligere og ærligere Venner af Friheden end jeg, saa har det gode Veie, jeg skal ganske sikkert bestrebe mig for at følge dem, og naar navnlig Kirke- og Underviisningsministeren finder, at det under Navn af Frihed medfører en utaalelig Tvang, saa glæder det mig, thi saa vide vi altsaa, at han er Frihedens Ven, og at han vil arbejde paa at give os Friheden eller udvide den. Jeg aner imidlertid, hvad de Herrer sigte til, naar de sige, at det er en Tvangslø — de sigte upaatvivlelig til, at der i § 6 staaer, at ethvert Ægteskab efter „skal“ indgaaes for Øvrigheden, og det er dette „skal“, som de Herrer ikke kunne forlige sig med. Derfor siger da ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at dette „skal“ vil modtages med Uvillie, Forargelse, Misnøie og Misstemning (Hør! Hør!). Ja, jeg gjentager ikke alene de samme Ord, som den ærede Rigsdagsmand brugte, men jeg gjentager dem ogsaa i samme Ordene, hvori han brugte dem, ligesom jeg nøiagtig har citeret Alt, hvad jeg har tilladt mig at angive som de ærede Rigsdagsmands